

שלושה הפרקים, 1980. למרות הכחשותיו של יצחק ("צחי") שמעוני, אין ספק כי צופי הטלוויזיה האמריקאית זכו לצפות בהרבה יותר סצינות מיניות, בעוד שהישראלים הורשה לצפות רק בעדינות שבהן.

התוכנית השנייה היא תוכניתו של דן בן-אמוץ על אברהם שלונסקי. למרות שהותירו מיספר חידושי-לשון שלונסקי קיים קיצוניים, הוציאו את הגדרתו של שלונסקי לכתורה דתית: "בחורה דדיתית".

זו הפעם הראשונה שבה זוכה גדול לש-כחים. בדרך כלל הוא מוצא פיתרונות של תפאורה במיבצעים המיוחדים של הטל-וויזיה, כאשר שיא ההמצאה שלו התגלה בשלל התפאורות שהוחלפו בשידורי יום-העצמאות שעבר.

שלונסקי והמין

על שני קיצוצים, לפחות, בטלוויזיה גר דע השבוע. הראשון היה בסדרה בת

במערכת החדשות כיצד בדיוק להציב את המצלמות ולערוך את השידור. מדי יום ביומו צופים, בשבוע האחרון, בניסיונות שונים של צילום. לעיתים מצלמים מימין, לעיתים משמאל, פעמים מתקרבת המצלמה ולפעמים היא מתרחקת וחושפת חלק גדול יותר של גוף המגישים ואת ידיהם. עדיין לא נקבעה המתכונת הצילומית של מבט באופן סופי, אולם כבר עתה הכל מלאים הערכה ומשבחים את אילן גרול, מי שתיכנן ועיצב את האולפן החדש. אין

שתהיה אשה מגחה את התוכנית. היתידה שבאה בחשבון היתה העיתונאית רורית לנדס, אולם היא ניכשלה במיבחן הבד. עתה מעכבים את פירסום בחירתו של שגב, מתוך תיקווה שאולי יצוץ שם נוסף שיצי-ליח במיבחן-המסך.

הגדולה של גדול

התגובות על מיבנה האולפן החדש של מבט מעודדות, אם כי עדיין לא הוחלט

אתה יכול לעשן בשקט-

בהנאה. כמו מליונים ברחבי העולם הנהנים מהטעם היחיד מסוגו של קנט. הטעם העדין והנפלא שהוא שילוב של תערובת טבק מעולה ופילטר "מיקרונייט" המפורסם. הם מעשנים אותה בשקט. גם אתה יכול לעשן בשקט.

KENT
שווה נכ מחיר.

מאומיאל רלמ